

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 6/2016
10.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљене С.Ћ., због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 10) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 43/16 од 09.02.2016. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда – Одељење у Новом Саду Прж 15971/15 од 06.10.2015. године, у седници већа одржаној 10.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 43/16 од 09.02.2016. године, па **СЕ ПРЕИНАЧАВА** правноснажна пресуда Прекршајног апелационих суда – Одељење у Новом Саду Прж 15971/15 од 06.10.2015. године, тако што се, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.65/2013), прекршајни поступак против окривљене С.Ћ. због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 10) Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА**.

Трошкове прекршајног поступка сноси суд.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Руми Пр1 8572/13 окривљена С.Ћ. је оглашена кривом да је учинила прекршај из члана 330. став 1. тачка 10) у вези члана 44. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који је осуђена на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од петнаест дана од правноснажности пресуде, а у противном наведена казна ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити краћа од једног нити дужа од 60 дана, док ће се део неплаћене новчане казне који није могао бити замењен казном затвора наплатити принудним путем. Истом пресудом окривљеној је изречено 14 казних поена које ће евидентирати територијална надлежна организациона јединица МУП РС која води возача у евиденцији по правноснажности пресуде. Окривљеној С.Ћ. је изречена и

заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од осам месеци, коју меру ће извршити територијално надлежна организациона јединица МУП РС која води возача у евиденцији, односно на чијем подручју окривљена има пребивалиште ако није уписана у регистар возача, а по правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљена је обавезана на плаћање судског паушала у износу од 1.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је изјавила окривљена С.Ћ. која је решењем Прекршајног суда у Руми Пр1 8572/13 од 14.07.2015. године одбачена као неуредна.

Пресудом Прекршајног апелационог суда – Одељење у Новом Саду Прж 15971/15 од 06.10.2015. године одбијене су жалбе окривљене и њеног браниоца, а решење Прекршајног суда у Руми Пр1 8572/13 од 14.07.2015. године је потврђено.

Републички јавни тужилац је против наведене правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда – Одељење у Новом Саду Прж 15971/15 од 06.10.2015. године подигао захтев за заштиту законитости Птз 43/16 од 09.02.2016. године, због повреде члана 235. став 1. тачка 3) у вези члана 76. став 7. у вези става 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.101/05, 116/08 и 111/09), са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијану пресуду тако што ће обуставити прекршајни поступак против окривљене С.Ћ. услед наступања застарелости прекршајног гоњења.

Врховни касациони суд је након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, („Службени гласник РС“ бр.65/2013), одржао седницу већа, те је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Чланом 340. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.65/2013) је прописано да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене овог закона окончати по одредбама Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.101/05, 116/08 и 111/09), па се у овом прекршајном поступку, с обзиром на то да је исти покренут решењем Прекршајног суда у Руми Пр 8572/13 од 10.10.2013. године, законитост побијане правноснажне пресуде мора оцењивати у сладу са Законом о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.101/05, 116/08 и 111/09), (у даљем тексту раније важећи Закон о прекршајима).

По налажењу Врховног касационог суда, основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је у конкретном случају пре доношења побијане пресуде Прекршајног апелационог суда – Одељење у Новом Саду Прж 15971/15 од 06.10.2015. године, дана 03.12.2014. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљене С.Ћ.

Наиме, из списка предмета произилази да је решењем Прекршајног суда у Руми Пр 8572/13 од 10.10.2013. године покренут прекршајни поступак против окривљене С.Ћ., због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 10) ЗОБС, након чега је донета пресуда Прекршајног суда у Руми Пр1 8572/13 од 29.08.2014. године којом је окривљена С.Ћ. оглашена кривом за наведени прекршај, а против које пресуде је окривљена уложила жалбу о којој је правноснажно одлучено тек доношењем побијане пресуде, 06.10.2015. године, а којом пресудом је потврђено решење Прекршајног суда у Руми Пр1 8572/13 од 14.07.2015. године којим је наведена жалба окривљене одбачена као неуредна.

Како је одредбом члана 76. став 7. раније важећег Закона о прекршајима прописано да прекршајно гоњење застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења, а ставом 1. истог члана је прописано да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, те имајући у виду да је окривљеној стављено на терет да је предметни прекршај из члана 330. став 1. тачка 10) ЗОБС извршила дана 03.12.2012. године, то је сходно напред наведеној законској одредби 03.12.2014. године наступила апсолутна застарелост за вођење прекршајног поступка, дакле пре него што је правноснажно побијаном пресудом одлучено о жалби коју је окривљена изјавила против пресуде Прекршајног суда у Руми којом је оглашена кривом за наведени прекршај, односно у току поступка одлучивања о жалби окривљене.

Због свега наведеног, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијану пресуду, тако што је обуставио прекршајни поступак против окривљене С.Ћ., због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 10) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

С обзиром на овако донету одлуку, Врховни касациони суд је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.65/2013), одлучио да трошкове прекршајног поступка сноси суд.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 65/13), одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.